

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Wiesława Buczek- Markowska (spr.)

Sędziowie SSO Zbigniew Ciechanowicz

SSO Małgorzata Grzesik

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 maja 2014 roku w Szczecinie

sprawy ze skargi A. T. (1)

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I Co 1512/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Myśliborzu

z powództwa A. T. (1)

o ustanowienie pomocy prawnej z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej w sprawie I C 1757/13

postanawia:

1. **odrzuć wniosek A. T. (1) o zwolnienie od opłaty sądowej od skargi;**
2. **odrzuć skargę.**

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2014 roku A. T. (1) wniósł skargę, w której zażądał stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie I Co 1512/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Myśliborzu z wniosku A. T. (1) o ustanowienie pomocy prawnej z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej w sprawie I C 1757/13. Wskazał, iż z powodu zaników świadomości nie jest w stanie usunąć braków formalnych, gdyż zamierzał w sprawie I Co 1512/13 zaskarżyć postanowienie o zwrocie wniosku, jednakże z powodu stanu zdrowia o tym zapomniał. Skarżący zaznaczył, iż jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, złożony w Sądzie Rejonowym w Myśliborzu w dniu 11.06.2013r., pozostaje już 7 miesięcy bez rozpoznania, pomimo, że Sąd ten wie o tym, że ma on schizofreniczne stany nieświadomości, co wynika z opinii biegłych. Nie zważając na to Sąd Rejonowy wzywa go złośliwie do usunięcia braków formalnych złożonego pisma, chociaż bez pomocy pełnomocnika skarżący nie jest w stanie wykonać zobowiązania sądu.

W postępowaniu skargowym skarżący złożył wniosek o zwolnienie go od kosztów sądowych - opłaty od skargi na przewlekłość postępowania oraz wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2014 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił wniosek skarżącego A. T. (1) o zwolnienie od opłaty od skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (sygn. akt II Cs 41/14) oraz odrzucił wniosek skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2014 roku wezwano skarżącego do uiszczenia kwoty 100 złotych tytułem opłaty od skargi – w terminie tygodniowym od doręczenia wezwania, pod rygorem jej odrzucenia.

Przedmiotowe zobowiązane doręczone skarżącemu w dniu 24 kwietnia 2014 roku, nie zostało wykonane w przepisany terminie.

Natomiast w dniu 15.05.2014r. wpłynął ponowny wniosek o zwolnienie skarżącego od opłaty sądowej od skargi w kwocie 100 zł, w którym A. T. (1) wskazał, iż brak zwolnienia odcina mu dostęp do drogi sądowej, przy czym skarżący nie uzyskuje żadnych dochodów, a już samo wnoszenie zażaleń do sądu uszczupla jego zasoby finansowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przepis art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) wprowadza obowiązek uiszczenia opłaty w wysokości 100 złotych przy wnoszeniu skargi.

Na mocy odesłania zawartego w art. 8 ust. 2 przedmiotowej ustawy w sprawach w niej nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

W tej sytuacji, zarówno sposób regulowania tej należności, jak i skutki nieuiszczenia opłaty muszą być oceniane według reguł właściwych dla każdej z procedur sądowych, według której skarga ma być rozpoznana. I tak w przedmiotowej sprawie kwestia ta została poddana regulacji ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku - kodeks postępowania cywilnego.

Wnoszący skargę może ubiegać się o zwolnienie go od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi. Na postanowienie sądu rozpoznającego skargę na przewlekłość, wydane w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych, zażalenie, jak na każde postanowienie podejmowane w toku komentowanego postępowania - nie przysługuje. Zatem postanowienie Sądu Okręgowego oddalające wniosek skarżącego o zwolnienie go od obowiązku opłaty z dnia 11 kwietnia 2014 roku, zyskało walor prawomocności w momencie jego wydania.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w razie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych strona nie może ponownie domagać się zwolnienia powołując się na te same okoliczności, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wniosku.

Sąd Okręgowy miał na uwadze, iż skarżący składając wniosek o zwolnienie go od kosztów sądowych, który został oddalony postanowieniem Sadu Okręgowego w dniu 11.04.2014r., powołał się na takie same okoliczności, jak później złożonym wniosku z dnia 15.05.2014r. – tj. brak uzyskiwania jakichkolwiek dochodów. Ponieważ art. 107 ust. 2 cytowanej powyżej ustawy stanowi, iż ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu – Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1. sentencji postanowienia. Wskazać także należy, iż również na to postanowienie o odrzuceniu wniosku nie przysługuje zażalenie.

Stosownie do art. 370 k. p. c w zw. z art. 397 § 2 k. p. c art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony (...) Sąd odrzuci apelację wniesioną po upływie przepisanego terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Przepisy te odpowiednio stosuje się także w przypadku wniesienia przez stronę zażalenia.

Jak wynika z akt sprawy, strona skarżąca została wezwana do uiszczenia opłaty stałej, określonej w art. 17 ust. 1 ustawy(...), w określonym terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania.

Skarżący, wymaganej prawem opłaty nie uiścił, pomimo prawidłowego doręczenia wezwania (k. 15 vide). Termin ten upłynął bezskutecznie w dniu 2 maja 2014 roku.

W takim stanie rzeczy, wobec wymienionych, nieusuniętych braków formalnych, skarga na przewlekłość postępowania podlegała odrzuceniu na podstawie na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w zw. z art. z art. 370 k.p.c, w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.